

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

s

PL. ÚS 92/07-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 20. júna 2007 vo veci sťažnosti Strany demokratickej ľavice, B., zastúpenej advokátom JUDr. B. M., N., za účasti SMER – sociálna demokracia, B., Slovenská demokratická a kresťanská únia – Demokratická strana, B., Slovenská národná strana, B., Strana maďarskej koalície – Magyar Koalíció Pártja, B., Ľudová strana – Hnutie za demokratické Slovensko, B., a Kresťanskodemokratické hnutie, B., ktorou namietala neústavnosť a nezákonnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky konaných 17. júna 2006, takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Strany demokratickej ľavice, B., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2006 doručená sťažnosť Strany demokratickej ľavice, B. (ďalej len „navrhovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. B. M., N., ktorou namietala neústavnosť a nezákonnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) konaných 17. júna 2006.

Navrhovateľka ako účastníkov konania označila politické strany, ktoré sa dostali do národnej rady, a to: SMER – sociálna demokracia, B., Slovenská demokratická a kresťanská únia – Demokratická strana, B., Slovenská národná strana, B., Strana maďarskej koalície – Magyar Koalíció Pártja, B., Ľudová strana – Hnutie za demokratické Slovensko, B., a Kresťanskodemokratické hnutie, B. (ďalej len „vedľajší účastníci“).

Navrhovateľka uviedla, že je registrovanou politickou stranou a s registrovanou kandidátnou listinou sa zúčastnila volieb do národnej rady konaných 17. júna 2006. Ďalej uviedla:

«Z citovaných výsledkov volieb je zrejmé, že sťažovateľ získal vo voľbách 2 906 platných hlasov.

Člen Ústrednej volebnej komisie za sťažovateľa odmietol dňa 18. 6. 2006 podpísať zápisnicu Ústrednej volebnej komisie o výsledku volieb do Národnej rady Slovenskej republiky. Dôvodom bolo nedodržanie zákonnej požiadavky zo strany niektorých vysielateľov rozdeliť a určiť vysielacie časy na politickú reklamu a diskusné relácie tak, aby žiadna z kandidujúcich politických strán nebola znevýhodnená. Podľa zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky z 13. mája 2004, mohli poskytnúť priestor na prezentáciu kandidujúcich politických strán v rámci mediálnej predvolebnej kampane po prvýkrát aj vysielatelia s licenciou. V porovnaní s parlamentnými voľbami v roku 2002 mali teda elektronické médiá, a najmä televízie ako najsledovanejšie médium, niekoľkonásobne väčšiu možnosť vplývať na rozhodovanie voličov. Člen Ústrednej volebnej komisie za sťažovateľa oprel svoje rozhodnutie nepodpísať zápisnicu o výsledku volieb do Národnej rady jednak o ustanovenia § 24 zákona č. 333/2004 Z. z. a jednak o uznesenie Ústrednej volebnej komisie č. 44 zo dňa 8. 6. 2006. (...)

1. Podľa názoru sťažovateľa došlo počas mediálnej predvolebnej kampane a počas prípravy a priebehu volieb (teda v čase 21 dní a menej pred voľbami) k závažnému porušeniu princípu rovnomernosti rozdelenia a určenia vysielacieho času pre kandidujúce politické strany, v dôsledku čoho bol sťažovateľ voči niektorým iným kandidujúcim politickým stranám znevýhodnený, a to v takom rozsahu a takou intenzitou, že došlo k porušeniu ustanovení § 24 zákona č. 333/2004 Z. z. ako aj čl. 31 Ústavy SR [zákon č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v platnom znení (ďalej len „Ústava SR“)],

a to z dôvodov nižšie uvedených.

2. Skutočnosti odôvodňujúce záver o porušení rovnosti pri rozdelení a určení vysielacieho času ako aj o súvisiacom porušení čl. 31 Ústavy SR.

2.1. S. (ďalej len „S.“) v čase predvolebnej kampane zaradila v zmysle zákona č. 333/2004 Z. z do svojej programovej štruktúry diskusnú reláciu „V.“. V tejto diskusnej relácii sa stretli vždy zástupcovia troch kandidujúcich politických strán. S. určila trojice diskutujúcich strán tak, aby spolu diskutovali takmer vždy strany s vyššími preferenciami alebo naopak diskutujúce trojice tvorili strany, ktoré mali nižšie preferencie. V čase, kedy vrcholí rozhodovanie voličov, t. j. v poslednej odvysielanej relácii 16. 6. 2006, mali možnosť prezentovať svoje názory podľa predvolebných predpokladov najsilnejšie politické strany (SMER, SDKÚ a HZDS). Sťažovateľ má za to, že S. sa pri rozdelení času pre jednotlivé politické strany a určení trojíc diskutujúcich strán v tejto relácii riadila zásadne prieskumami volebných preferencií a od toho sa odvíjajúcej „relevantnosti“ strán.

Takýto postup S. bol v rozpore s § 24 ods. 4 zákona č. 333/2004 Z. z. S. nereagovala ani na výhrady Ústrednej volebnej komisie, o ktorých informovala generálneho riaditeľa S. Mgr. R. R. na svojom zasadnutí dňa 24. 04. 2006. (...)

2.2. Televízia M. vytvorila priestor na prezentáciu kandidujúcich politických strán v dvoch reláciách, a to „S.“ a „T.“. Televízia M. postupovala obdobne ako S. a svojvoľne rozdelila kandidujúce politické strany na „väčšie a menšie“. Počas predvolebnej kampane dostali „väčšie“ strany priestor v relácii „S.“, ktorá je v povedomí spoločnosti všeobecne známa ako relácia s politickým zameraním a so štatisticky najvyššou sledovanosťou divákov, a teda voličov. „Menšie“ strany dostali priestor na svoju prezentáciu v relácii „T.“, ktoré naopak nepatrí medzi politické relácie a navyše vysielací čas od 7.15 do 8.15 je neadekvátny vysielaciemu času relácie „S.“. Sťažovateľ bol pozvaný do relácie „T.“ dňa 15. 06. 2006. (...)

Tento zásah do rovnomernosti rozdelenia a určenia vysielacieho času vníma sťažovateľ obzvlášť citlivo, vzhľadom na to, že voličská základňa sťažovateľa tvorí segment obyvateľstva, ktorý v čase vysielania relácie „T.“, t. j. od 7.15 - 8.15 hod., je buď už v zamestnaní alebo na ceste do zamestnania.

2.4. Televízia J. vytvorila priestor na prezentáciu kandidujúcich politických strán

v dvoch reláciách, a to „B.“ a „S.“. Podľa vyjadrenia hovorca televízie J. L. T. sa účastníci týchto diskusných relácií vybrali „podľa požiadaviek dramaturgie na jednotlivé relácie, časových možností pozvaných účastníkov a relevantnosti politických strán, ktoré pozvaní účastníci reprezentujú.“ Sťažovateľ má za to, že rozdelenie a určenie vysielačieho času na základe „relevantnosti“ je porušením ustanovení § 24 zákona č. 333/2004 Z. z. (...)

2.6. V súvislosti s porušovaním ustanovení § 24 zákona č. 333/2004 Z. z. je nutné poukázať aj na množstvo podnetov na Ústrednú volebnú komisiu a Radu pre vysielenie a retransmisiiu od jednotlivých kandidujúcich politických strán. (...)

2.7. V neposlednom rade je nutné spomenúť, že S., televízia M. a televízia J. nereagovali ani na rozhodnutie Ústrednej volebnej komisie v tejto veci. Ústredná volebná komisia dna 8. 6. 2006 uznesením č. 44 uznala podnety jednotlivých politických strán za odôvodnené a rozhodla o tom, že uvedené médiá porušili ustanovenia § 24 zákona č. 333/2004 Z. z. (...)

Základným interpretačným pravidlom pre zákony, ktoré bližšie upravujú výkon politických práv, je čl. 31 ústavy. Podľa tohto ustanovenia zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. (...)

Zo skutočností uvedených v ods. 2 tohto článku sťažnosti vyplýva, že v čase predvolebnej kampane a prípravy volieb došlo v neprospech sťažovateľa k závažným porušeniam ustanovení § 24 zákona č. 333/2004 Z. z.

Aj keď sťažovateľ nemôže dokázať presný počet voličov, ktorí sa po nekalej mediálnej kampani rozhodli voliť iné kandidujúce politické strany, má za to, že efekt a vplyv médií (počas týchto parlamentných volieb znásobený zapojením vysielačov s licenciou) bol mimoriadne účinný vzhľadom na sledovanosť a popularitu uvedených médií.

Sťažovateľ sa domnieva, že rozsah a účinnosť týchto porušení a protiprávneho konania sú dôvodom pre to, aby tieto voľby boli vyhlásené za neplatné.

Z dôvodov uvedených v tejto sťažnosti možno podľa názoru sťažovateľa považovať napadnuté voľby za nezákonné a protiústavné.

1. Podľa názoru sťažovateľa došlo pri sčítavaní hlasov odovzdaných pre jednotlivé politické strany vo voľbách 2006 v jednotlivých volebných okrskoch k viacerým závažným

porušeniam § 36 zákona č. 333/2004 Z. z. zo strany okrskových volebných komisií. Sťažovateľ sa domnieva, že hlasovacie lístky odovzdané voličmi sťažovateľovi boli alebo pripočítané k hlasovacím lístkom iných politických strán a neboli pripočítané k hlasovacím lístkom sťažovateľa alebo pri sčítavaní hlasovacích lístkov odovzdaných sťažovateľovi prišlo k ich výmene za hlasovacie lístky inej politickej strany. (...)

Sťažovateľ zaznamenal nesúlad medzi počtom v skutočnosti odovzdaných hlasov svojich voličov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu zverejnených na jeho internetovej stránke www.statistics.sk v nasledovných 11-tich volebných okrskoch.

2.1. V obvode N., obci Z., volebnom okrsku č. 1 bolo sťažovateľovi v skutočnosti odovzdaných 44 hlasov. Podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu bolo sťažovateľovi odovzdaných iba 36 hlasov. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 8 hlasov. (...)

2.2. V obvode N., obci O., volebnom okrsku č. 1 boli sťažovateľovi v skutočnosti odovzdané 2 hlasy. Podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu bol sťažovateľovi odovzdaný 1 hlas. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 1 hlas. (...)

2.3. V obvode N., obci O., volebnom okrsku č. 2 bolo sťažovateľovi v skutočnosti odovzdaných 5 hlasov. Podľa oficiálnych výsledkov štatistického úradu bolo sťažovateľovi odovzdaných 0 hlasov. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 5 hlasov. (...)

2.4. V obvode N., obci N., bolo sťažovateľovi v skutočnosti odovzdaných 8 hlasov. Podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu bolo sťažovateľovi odovzdaných 0 hlasov. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov štatistického úradu je 8. (...)

2.5. V obvode N., obci R., volebnom okrsku č. 1 boli sťažovateľovi v skutočnosti odovzdané 2 hlasy. Podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu bolo sťažovateľovi odovzdaných 0 hlasov. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 2 hlasy. (...)

2.6. V obvode N., obci R., volebnom okrsku č. 2 bolo sťažovateľovi v skutočnosti odovzdaných 10 hlasov. Podľa oficiálnych výsledkov štatistického úradu bolo sťažovateľovi

odovzdaných 0 hlasov. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 10 hlasov. (...)

2.7. V obvode N., obci K., volebnom okrsku č. 1 bolo sťažovateľovi v skutočnosti odovzdaných 5 hlasov. Podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu bol sťažovateľovi odovzdaný 1 hlas. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 4 hlasy. (...)

2.8. V obvode N., obci V., volebnom okrsku č. 1 boli sťažovateľovi v skutočnosti odovzdané 3 hlasy. Podľa oficiálnych výsledkov štatistického úradu bol sťažovateľovi odovzdaný 1 hlas. Rozdiel medzi početom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 2 hlasy. (...)

2.9. V obvode N., obci B., volebnom okrsku č. 1 bolo sťažovateľovi v skutočnosti odovzdaných 10 hlasov. Podľa oficiálnych výsledkov štatistického úradu bolo sťažovateľovi odovzdaných 8 hlasov. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov štatistického úradu je 2 hlasy. (...)

2.10. V obvode N., obci T., volebnom okrsku č. 1 boli sťažovateľovi v skutočnosti odovzdané 2 hlasy. Podľa oficiálnych výsledkov štatistického úradu bolo sťažovateľovi odovzdaných 0 hlasov. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 2 hlasy. (...)

2.11. V obvode B., obci B. – D., volebnom okrsku č. 13 boli sťažovateľovi v skutočnosti odovzdané 2 hlasy. Podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu bolo sťažovateľovi odovzdaných 0 hlasov. Rozdiel medzi počtom skutočne odovzdaných hlasov a počtom odovzdaných hlasov podľa oficiálnych výsledkov Štatistického úradu je 2 hlasy. (...)

Celkový počet chýbajúcich odovzdaných hlasov preukázaný čestnými prehláseniami voličov sťažovateľa v 11-tich volebných okrskoch je 46 hlasov! (...)

Celkový počet volebných okrskov na území Slovenskej republiky je približne 5 900. Sťažovateľ vzhľadom na časové možnosti preveril iba 11 volebných okrskov, čo predstavuje ani nie 0,2 % z celkového počtu volebných okrskov, v ktorých mu chýba 46 hlasov. Ak by sa tento pomer (46 chýbajúcich hlasov v 11-tich volebných okrskoch) preniesol do volebných okrskov na celom území Slovenskej republiky, mal by sťažovateľ celkový počet získaných hlasov vyšší ako 25.000! Tento počet získaných hlasov už by predstavoval viac ako 1 %

z celkového počtu platných hlasov odovzdaných voličmi na celom území Slovenskej republiky vo voľbách do NR SR konaných dňa 17. 6. 2006. Sťažovateľ má za to, že ak by sa potvrdila pravdivosť týchto tvrdení a údajov, išlo by o tak závažné porušenie zákona č. 333/2004 Z. z. a v takom rozsahu, ktorý spochybňuje výsledky volieb a vyvoláva pochybnosť o skutočnej vôli voličov. Uvedený rozsah chýbajúcich hlasov by mohol ovplyvniť aj rozdelenie mandátov pre jednotlivé politické strany a tým vplývať na rozloženie politických síl v Národnej rade SR.»

Navrhovateľka žiadala, aby ústavný súd rozhodol, že voľby do národnej rady vyhlásené rozhodnutím predsedu národnej rady č. 89/2006 Z. z. z 15. februára 2006, ktoré sa konali 17. júna 2006, vyhlasuje za neplatné.

II.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb prezidenta Slovenskej republiky, volieb

do národnej rady, volieb do orgánov územnej samosprávy a volieb do Európskeho parlamentu.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do národnej rady, do Európskeho parlamentu alebo do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana, ktorá sa na voľbách zúčastnila.

Predmetom sťažnosti je námietka navrhovateľky pre neústavnosť a nezákonnosť volieb do národnej rady konaných 17. júna 2006. Navrhovateľka tvrdí, že došlo k porušeniu podmienok pre vykonávanie volieb, a to pri prezentácii politických strán a hnutí zúčastnených na volebnej kampani. Spája porušenie zákonov upravujúcich činnosť elektronických médií s porušením zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách do národnej rady“) a ústavy. Za účastníkov konania označila politické strany a hnutia, ktoré boli vo voľbách konaných 17. júna 2006 úspešné a stali sa parlamentnými stranami a hnutiami.

Podľa čl. 31 ústavy zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti.

Podľa § 15 ods. 3 písm. e) zákona o voľbách do národnej rady Ústredná volebná komisia prerokúva informácie o zabezpečení rovnosti pridelenia vysielacích časov v televíznom a rozhlasovom vysielaní počas volebnej kampane.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o voľbách do národnej rady Slovenský rozhlas, Slovenská televízia a vysielateľ s licenciou rozdelia časy podľa odsekov 1 až 3 rovnomerne medzi kandidujúce politické strany alebo koalície tak, aby určením času vysielania nebola žiadna politická strana alebo koalícia znevýhodnená.

Podľa § 24 ods. 6 zákona o voľbách do národnej rady spory týkajúce sa rovnosti rozdelenia a určenia času na vysielanie politickej reklamy alebo na účasť v diskusných reláciách rieši Ústredná volebná komisia. Jej rozhodnutie v tejto veci je záväzné.

Ústavný súd vo svojej konštantnej judikatúre zdôraznil, že právomoc ústavného súdu zrušiť výsledok volieb alebo vyhlásiť voľby za neplatné podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa uplatní len vtedy, ak k porušeniu zákona dôjde spôsobom ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Na uplatnenie tohto oprávnenia ústavného súdu sa však vyžaduje hrubé alebo závažné porušenie, prípadne opätovné porušenie zákonov upravujúcich prípravu a priebeh volieb. V konaní o volebnej sťažnosti nesie dôkazné bremeno sťažovateľ (PL. ÚS 19/94).

V inom svojom rozhodnutí ústavný súd zdôraznil, že právomoc vyhlásiť voľby za neplatné sa uplatní len vtedy, ak k porušeniu zákona dôjde spôsobom hrubo alebo závažne ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti, prípadne ak dôjde k opätovnému porušovaniu zákonov upravujúcich prípravu a priebeh volieb (PL. ÚS 17/94).

V rozhodnutí sp. zn. PL. ÚS 18/99 ústavný súd opakovane uviedol: „Voľby sú prostriedkom pravidelného obnovovania verejnej moci občanmi. Hrubé, závažné alebo viacnásobné porušenie práv občanov priznaných zákonom alebo ústavou zakladá právomoc ústavného súdu zrušiť napadnutý výsledok volieb alebo vyhlásiť voľby za neplatné, pretože namietnuté porušenie práva mohlo ovplyvniť priebeh a výsledok volieb.“

V inom svojom rozhodnutí ústavný súd uviedol, že nezákonnosť volieb musí byť v konaní o volebných veciach podľa § 59 a nasl. zákona o ústavnom súde dokázaná a musí byť v príčinnej súvislosti s takým následkom porušenia práva, ktoré je v konečnom dôsledku porušením ústavného volebného práva a jeho princípov (PL. ÚS 21/94).

Navrhovateľka vidí porušenie slobodnej súťaže politických síl v nerovnakých podmienkach prezentácie jednotlivých strán a hnutí, pričom uvádza, že:

„Vychádzajúc z uvedeného stanoviska je zrejmé, že dôvodom na vyhlásenie neplatnosti volieb je aj uplatnenie takých volebných praktík, znamenajúcich čo do povahy a rozsahu závažné porušenie príslušných volebných právnych predpisov, ktoré môžu ovplyvniť taký veľký počet voličov, že to môže viesť k ovplyvneniu výsledku volieb toho kto bol zvolený. Je zrejmé, že v takomto prípade so ani nemôže vyžadovať striktné preukázanie konkrétneho počtu hlasov voličov, ktoré získal takto nekalo zvýhodnený kandidát.“

Pokiaľ ide o záruky stabilizácie demokracie a právnosti štátu, patrí k nim aj princíp ochrany slobodnej súťaže politických síl.

Obsahom princípu ustanoveného čl. 31 ústavy je zároveň aj záväzok ostatných orgánov verejnej moci uplatňovať zákony upravujúce politické práva a slobody jedine spôsobom, ktorý umožní a ochráni slobodnú súťaž politických síl (PL. ÚS 19/98).

Navrhovateľka pripustila, že nemôže dokázať presný počet voličov, ktorých sa jej nepodarilo osloviť, a tým ani preukázať príčinnú súvislosť medzi namietaným konaním (postupom pri určení vysielačieho času pre prezentáciu strán a hnutí) a výsledkom volieb. Nepreukázala tým ani to, či namietané porušenia zákona mali za následok porušenie ústavného princípu (a to ani s rozumnou mierou pravdepodobnosti) a či by mohli ovplyvniť slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Nevedela doložiť ani „hrubosť“ alebo „závažnosť“ porušenia zákona, ktoré by malo za následok porušenie ústavných práv, a tým aj nutnosť ústavného súdu reagovať vyhlásením volieb do národnej rady konaných 17. júna 2006 za neplatné.

Výklad základného práva zaručeného v čl. 31 ústavy, ktorý predložila navrhovateľka vychádza z jej predstavy, že toto základné právo chápe ako absolútne. Podľa tohto názoru navrhovateľky by všetky strany zúčastnené na politickom boji mali ústavný nárok na prezentáciu svojich názorov v tom istom čase. Namietané základné právo nie je absolútnym právom, predstavuje interpretačné pravidlo pre výklad a používanie všetkých politických práv a slobôd.

Postup S., televízie M. a televízie J. nebol svojvoľný a nezdôvodnený. V situácii, kedy nie je zjavne rozumné organizovať „masové“ diskusie predstaviteľov všetkých politických strán zúčastňujúcich sa volieb, museli televízne stanice zvoliť kľúč či kritérium výberu účastníkov jednotlivých relácií. Výsledky prieskumov verejnej mienky sú vo vzťahu k televíznej stanici „objektívne dané“ a odrážajú v rámci možností názory voličov, preto výber účastníkov relácií podľa výsledkov verejnej mienky neznamenal porušenie rovnosti pasívneho volebného práva navrhovateľky. Televízie mohli zvoliť aj iný kľúč pre rovnosť prezentácie, napr. žrebovaním politických strán a hnutí.

Otázky rešpektovania rozhodnutí Ústrednej volebnej komisie televíznymi stanicami a vhodnosti jej postupu považuje ústavný súd za ústavne závažné, ale v danom prípade od ich zodpovedania nezávisí rozhodnutie o volebnej sťažnosti navrhovateľky.

A navyše ani výsledky prieskumov verejnej mienky a volebné výsledky navrhovateľky (ani nič iné) nenaznačujú, že by navrhovateľka bola dosiahla v prípade možnosti prezentácie v uvedených televíziách v iných podmienkach tak odlišné volebné výsledky, že by sa stala parlamentnou stranou alebo by aspoň získala nárok na úhradu volebných nákladov. Len samotná neurčitá možnosť získania iných percentuálnych výsledkov vo voľbách bez možnosti získania poslaneckého mandátu alebo nároku na úhradu volebných nákladov ešte nie je dôvodom na vyhlásenie volieb za neplatné.

Slobodnú súťaž politických síl nemožno chápať ako jedinú prezentáciu v jednom elektronickom médiu a v jednom a tom istom čase, a nerealizáciu takéhoto postupu spájať s porušením základného práva zaručeného v čl. 31 ústavy. Elektronické médiá sú povinné poskytnúť primeraný priestor a čas politickej prezentácie strán a hnutí. Túto povinnosť si médiá splnili v rozsahu predpísanom zákonnou úpravou.

Ústavný súd opätovne zdôrazňuje, že dôkazné bremeno vo volebných veciach nesie navrhovateľka, ktorá neprezentovala hrubé a závažné porušenie volebnej súťaže politických síl, ktoré by malo za následok porušenie jej základných práv a slobôd.

Pokiaľ ide o 46 predložených čestných prehlásení občanov, ktorí mali voliť sťažovateľku, a ich hlasy nemali byť započítané v príslušných obvodoch, ústavný súd poznamenáva, že keďže volebný akt je tajný, vyhlásenia voličov nemožno stotožniť s ich názorom, ktorý prezentovali vo volebnom akte.

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta (napr. I. ÚS 54/98, II. ÚS 214/05, III. ÚS 248/05).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2007